

ต้นฉบับ

เทศบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.2553

เทศบาลตำบลบ้านไร่
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ต้นฉบับ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านไร่
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ.2553

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการประกาศใช้ข้อบังคับตำบล เรื่อง ควบคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุนำมา
และอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พ.ศ.2544 ลงวันที่ 30 เมษายน 2544 ขึ้นบังคับใช้ในตำบลบ้าน
พร ต่อมาองค์กรได้จัดตั้งจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพร เป็นเทศบาลตำบลบ้านพรเปลี่ยนชื่อ
เทศบาลตำบลบ้านพรเป็นเทศบาลตำบลบ้านไร่และ ในปัจจุบัน และ โดยที่เป็นการสมควรกำหนด
เขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม
กับการดำรงชีพของประชาชน และเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ตลอดจนกำหนด
มาตรการและวิธีการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
2535 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และที่แก้ไข
เพิ่มเติม(ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552 ประกอบกับมาตรา 29 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และ
มาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึง
จำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านพรุ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ.2553

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 มาตรา 16 (2) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ประกอบกับมาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เทศบาลตำบลบ้านไร่ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านไร่และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านไร่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2553”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านไร่แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิกข้อบังคับตำบล เรื่อง ควบคุมสัตว์ซึ่งป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พ.ศ.2544 ลงวันที่ 30 เมษายน 2544

ข้อ 4 บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้ในเทศบัญญัติ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 5 ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านไร่ รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 6 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านไร่

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านไร่

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดที่มีเจ้าของ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้ และต้องเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีเจ้าของ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองโดยดูแลเอาใจใส่ บำรุง ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน หรือกรรมวิธีที่จะดูแลให้สัตว์เจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเป็นงานอดิเรก หรือเพื่อการกีฬา

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือการปล่อยสัตว์ใหญ่ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุมดูแล สำหรับสัตว์ขนาดใหญ่ เช่น ช้าง แม้จะมีเจ้าของหรือผู้ดูแลอยู่ก็ให้ถือว่าเป็นการปล่อยสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ดูแล ผู้ครอบครองหรือผู้รับเลี้ยงดูแลสัตว์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์หรืออื่นๆ เช่น รั้วบ้าน แล้วแต่ประเภทหรือชนิดของสัตว์

“เขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์” หมายความว่า พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านไร่

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลตำบลบ้านไร่

หมวด 1

บททั่วไป

.....

ข้อ 7 ห้ามผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตควบคุม เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 8 ความในข้อ 7 ไม่ใช่บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศล ประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์ หรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าที่ได้รับอนุญาต

หมวด 2

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

.....

ข้อ 9 ให้พื้นที่เทศบาลตำบลบ้านไร่ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระบือ
- (5) สุกร

- (6) แพะ
- (7) แกะ
- (8) ห่าน
- (9) เป็ด
- (10) ไก่
- (11) สุนัข
- (12) แมว
- (13) งู
- (14) จระเข้
- (15) นก

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทและจำนวนของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์เพิ่มเติม และกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์เป็นเขตห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์บางชนิดโดยเด็ดขาด หรือเป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์บางชนิดเกินกว่าจำนวนกำหนดหรือเขตให้เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์บางชนิด โดยต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง

ข้อ 10 ในการเลี้ยงสัตว์ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด คือ

- (1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท ชนิดและจำนวนของสัตว์ มีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง มีการระบายอากาศที่เพียงพอและมีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ
- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ปราศจากเหตุรำคาญอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากสัตว์ และมูลสัตว์ ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อมิให้เกิดเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ แมลงวัน และก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น
- (4) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์
- (5) ให้เลี้ยงสัตว์เฉพาะภายในสถานที่ของตน
- (6) ให้เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด
- (7) การควบคุม ม้า โค กระบือ และสุนัขต้องจัดให้มีสายจูงและคนจูงสัตว์
- (8) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ และนกทุกชนิดต้องมีกรงขัง
- (9) สำหรับการเลี้ยงสุนัข เมื่อสุนัขมีอายุ 6 เดือน ให้แจ้งและขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (10) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 11 ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์นั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยก หรือกักสัตว์ไว้ต่างหาก และแจ้งให้เทศบาลทราบเพื่อขอคำแนะนำโดยเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำนั้น

ข้อ 12 เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ควบคุมดูแลสัตว์ของตน หรือสัตว์ที่อยู่ในครอบครองของตนมิให้ก่ออันตรายหรือก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 13 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบ หรือได้รับแจ้งว่ามีสัตว์ที่ได้รับอนุญาตให้เลี้ยงไม่อยู่ในสถานที่เลี้ยง หรือเมื่อปรากฏว่าสัตว์ถูกปล่อยหรือเลี้ยงไว้โดยไม่ปรากฏเจ้าของในที่หรือทางสาธารณะ หรือเจ้าของสัตว์มิได้ปฏิบัติตามมาตรการหรือหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับและนำสัตว์นั้นมากักไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้

ข้อ 14 เมื่อได้จับและนำสัตว์มากักไว้ ตามความในข้อ 13 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานเทศบาลเพื่อแจ้งให้ผู้เป็นเจ้าของมารับสัตว์คืนไปภายในเวลา 30 วัน นับแต่วันประกาศ เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดนำหลักฐานที่แสดงความเป็นเจ้าของเพื่อมารับสัตว์คืนให้ถือว่าสัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาล และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นก็ได้ แต่ถ้ามารับกักสัตว์นั้นไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วเหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์ เพื่อคืนให้แก่เจ้าของสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการขอรับสัตว์ และหากเป็นสัตว์พาหนะ หรือสัตว์ที่กฎหมายกำหนดให้มีตัวรูปพรรณสัตว์ ผู้ขอรับสัตว์หรือคืนสัตว์จะต้องแสดงตัวรูปพรรณสัตว์

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้นั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่มีการขายทอดตลาดหรือสัตว์ที่นำมากักหรือขังไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายติดต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกตัวรูปพรรณสัตว์ ทำการออกตัวรูปพรรณสัตว์ให้แก่ผู้ซื้อและสำเนาไว้เป็นหลักฐาน จำนวน 1 ชุด กรณีเป็นลูกครอกที่ยังไม่สามารถออกตัวรูปพรรณได้ ให้ออกหนังสือรับรองได้ตามระเบียบฯ

ข้อ 15 ในกรณีที่เจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าเลี้ยงดูสัตว์เป็นรายตัวในอัตรา ดังต่อไปนี้

(1) ช้าง เชือกหนึ่ง	วันละ	500	บาท
(2) ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ	วันละ	100	บาท
(3) สัตว์อื่น ๆ นอกจาก (1,2)	วันละ	50	บาท

ข้อ 22 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ใดผู้หนึ่งเลิกเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด หากปรากฏว่าผู้นั้นไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เทศบัญญัตินี้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 23 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

หมวด 5

บทเฉพาะกาล

.....

ข้อ 24 ผู้ใดเลี้ยงสัตว์ตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 9 อยู่ก่อนหรือในวันที่เทศบัญญัติมีผลบังคับใช้ ให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ หรือขออนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน 1 ปี นับแต่วันที่เทศบัญญัติมีผลบังคับใช้แล้วแต่กรณี

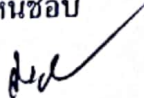
ประกาศ ณ วันที่ 22 เดือน พ ส พ.ศ 2553

(นายประวิทย์ ดนยะแหะ)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านไร่

เห็นชอบ

(..... นายวิญญู ทองสกุล)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา .